

[Carsten Andersen]

ger kontakten med børnene op, og det er i de situationer, hvor der er sagsbehandlere og sociale udvalg, der træder ind og siger, at det er misbrug af barnet, at forældrene kun kontakter det en gang imellem, og at det er misbrug af barnet, at det bliver kastebold mellem voksnes stridigheder om, hvem der skal have kontakt med barnet eller ej.

Det tragiske er, at ordføreren for Kristeligt Folkeparti, når vi så taler om disse problemer, bruger 99 pct. af sin taletid til at omtale alle disse problemer, men egentlig ikke afslører nogen mere konkret viden om situationens materie. Og når man så går op bagefter og påviser det, bliver svaret, at det går fint i de 99 pct. af alle tilfælde, og at det kun er 1 pct. af tilfældene, det handler om. Jamen var det så ikke et samråd, vi skulle have haft i stedet for, hvor vi kunne have drøftet disse spørgsmål mere konkret?

Til slut vil jeg gerne lige spørge, om hr. Glønborgs sidste bemærkninger var en klar opbakning til de af folkekirkens præster, som begår selvtægt på dette område.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Til det sidste er jeg glad for, at vi stadig væk har referatet i Folketingstidende. Jeg kan da godt gentage over for hr. Carsten Andersen, at jeg synes, selvtægt er en ulykkelig handlemåde, og vi bør prøve at opføre os sådan, at folk ikke bliver presset til det.

Jeg synes altså ikke, at selvtægt er noget ønskværdigt, og jeg vil gerne, hvis ikke det er tilfredsstillende for hr. Carsten Andersen, understrege, at jeg tager afstand fra selvtægt.

Jeg vil også gerne sige til hr. Carsten Andersen, at jeg ikke på noget tidspunkt har tegnet et lyserødt, smukt, forskønnet billede af barnets situation i gamle dage. Hvis hr. Carsten Andersen havde hørt efter, hvad jeg havde sagt, ville han vide, at jeg kun nævnedes ét forhold, som var stabilere i tidligere tid, og det er sammenholdet imellem forældre; det dokumenteres simpelt hen af skilsmissestatistikkerne.

Det, jeg sagde, var derfor, at børn i gamle dage havde nogle voksne for livstid. Men vi ved da – og det er jo et af problemerne – at det har de ikke mere, og derfor har vi måttet udbygge det offentlige hjælpe- og behandlersystem så kraftigt, som vi har. Jeg har aldrig taget afstand fra, at vi skal udbygge dette system, at det skal

være der, og at det skal fungere. Men det skal da fungere i samspil med de mennesker, der til stadighed er en del af et barns identitet; kan vi dog ikke blive enige om det uden ustandselig at skulle beklikke hinanden for at have nogle synspunkter, som vi ikke har, og sige noget, som vi ikke har sagt?

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg kan forstå på Kristeligt Folkeparti, at det ikke bare er det kommunale behandlersystem, som skal have en over næsen her i dag, nu skal Socialministeriets embedsmænd altså også have en, fordi de har forledt mig til at skifte holdning. Det er dog nogle utrolige påstande at komme med.

Mon hr. Glønborg tror, at vi andre ikke også kan læse indenad? Jeg svarede i januar hr. Glønborg, at lovgivningsændringer på dette område var Justitsministeriets sag, og jeg svarede klart, at den nye vejledning, som min forgænger havde udsendt, sagde, at man skulle tage hensyn til, om der i barnets familie var slægtninge, som kunne tage sig af barnet, og det har jeg også sagt her i mit indlæg i dag.

Når jeg dernæst siger, at tidspunktet er akavet, er det, fordi jeg dengang kunne sige, at disse spørgsmål ville blive henvist til Graversenudvalget. Vi sendte da også de forskellige henvendelser over til Graversenudvalget, og dér ligger de. Jeg har også gjort hr. Glønborg, inden han rejste denne debat, opmærksom på, at Graversenudvalget ikke ville være færdig før i august.

Vi har ikke hørt ét eneste konkret forslag til, hvad Kristeligt Folkeparti kunne tænke sig at få ændret. Er der noget lovgivning hos Justitsministeriet? Hvad er der i vejen med den betænkning, der kom i 1983? Hvorfor er den forkert?

Hvorfor fremsatte man ikke forslag dengang? Og hvorfor kan man ikke vente, til de mennesker, som ved noget om disse sager, fordi de arbejder med dem dag ud og dag ind, har afgivet betænkning til august?

Dengang måtte jeg også svare, at jeg endnu ikke havde hørt fra Organisationen af Bedsteforældre. Det har jeg nu. Jeg har også hørt, at nogle af dem føler sig dårligt behandlet. Men der er ikke nogen af de sager, som giver mig anledning til at gribe ind. Der er ikke foretaget ulovligheder. Der er nok truffet nogle afgørel-